

Gruaja Samaritane (Gjoni 4)

Kolosianëve 1:27 *Të cilëve Perëndia deshi t`ua bëjë të njohur cilat ishin pasuritë e lavdisë së këtij misteri ndër johebrenjtë, që është Krishti në ju, shpresë lavdie.*

Ky është varg i bukur. Perëndia deshi, do ai pa qenë gjallë ne. Perëndia donte vetë që ta bënte të njohur misterin: Misteri, a do ta dish cili është misteri? Krishti në ju, në ty. Perëndia nuk është dikush atje larg; ai është dikushi në ty, brenda teje.

Dhe për shkak se Ai është në ty, ti ke shpresë, shpresë lavdie. Kjo është super! Krishti që është i gjallë, që jeton brenda nesh, na jep shpresë. Prandaj festojmë çdo javë.

Sikurse thotë vargu, Perëndia vepron në mister, në mënyra të mistershme, të panjohura. Sonte, këtë gjë do ta shikojmë.

Gjoni 4 është historia që do të shikojmë sonte. Është shumë e veçantë, por do e kuptosh vetë pse them se është e tillë.

Gjoni 4:1 *Pra, kur Zoti mori vesh se farisenjtë kishin dëgjuar se Jezusi po bënte më shumë dishepuj dhe po pagëzonte më shumë se Gjoni Tani, popullariteti i Jezusit po rritej dhe njerëzit fetarë bënë krahasime, kush po ecën më shumë, kush po ecën më pak.*

Gjoni 4:2-3 *(ndonëse nuk pagëzonte Jezusi vetë, por dishepujt e tij), e la Judenë dhe shkoi përsëri në Galile.*

Bëri të kundërtën që do të bënte dikush: Jezus, ti po bën namin, të gjithë për ty flasin, madje të gjithë po bëjnë #Jezusi. Hajde të hapim një fanpage tani. Në vend të kësaj, Jezusi e la Judenë, iku nga aty dhe u kthye në Galile, aty afër kishte zonën ku qëndronte më shpesh Jezusi. Kjo duket akoma më e çuditshme.

Gjoni 4:4 *Por duhej të kalonte nëpër Samari.*

Duhej të shkonte.

Jezusi mund të shkonte ku të donte; ai është pronari i gjithë botës. Pronari cakton vetë orarin dhe drejtimin se ku të shkojë dhe çfarë të bëjë. Kurse këtu thuhet se "duhej të shkonte". Duhej të shkonte përmes Samarisë, dhe kjo është më e ndërlikuar. Jezusi ishte Jude në atë kohë; hebrenjtë nuk shkonin mirë me samaritanët, as samaritanët me hebrenjtë. Madje, ata e urrenin njëri-tjetrin, një konflikt i vjetër që kishte trazuar për shekuj me radhë. Mbanin inate ndaj njëri

tjetrit vit pas viti. "Skuadra jonë e futbollit munda skuadrën tuaj, mirë ju e bëri se jeni të poshtër." Kishte një tension për shkak të përkatësisë, racës dhe tensionit etnik. Shumica e hebrenjve kur zbrisnin nga veri në jug, ose anasjelltas, nuk kalonin nëpër Samari; bënë një rrugë më të gjatë, por ishte më mirë për ta të shkelnin më gjatë se sa të kalonin përmes këtyre "të poshtërve". Por Jezusi duhej të kalonte nëpër, mes për mes Samarisë.

Jezusi gjithmonë lëvizte, shkonte aty ku ishte nevoja, aty ku kishte njerëz të lënduar. Do shkonte të ndihmonte njerëzit që të tjerët do i evitonin, do u shmangeshin. Kjo është një nga gjërat që e bënë Jezusin të veçantë. Ai nuk shmangej nga sfidat apo nga ata që konsideroheshin të nënçmuar; ai shkonte aty ku ndihma ishte më e nevojshme, duke treguar një empati dhe përkushtim të veçantë ndaj njerëzve që nuk ishin të preferuar nga shoqëria.

Normalisht, njerëzit i binin rreth e qark Samarisë; nuk kalonin përmes. Farisenjtë, fetarët e kohës, kishin krijuar klanet e tyre dhe thoshin se kush duhet të vinte në grupin e tyre dhe kush jo. Për të qenë pjesë e fesë së tyre, duhej të kishe këtë e atë, duhej të ishe kështu e ashtu, duhej të visheshe kështu e ashtu, duhej të silleshe kështu e ashtu.

Këto lloj rregullash i linin jashtë njerëzit që kishin nevojë për Zotin. E njëjta gjë ndodh edhe nëpër kishat sot; duhet të vishesh kështu e ashtu, duhet të sillesh kështu e ashtu, ndryshe nuk je i mirëpritur.

Fetarët, farisenjtë, dallohen kollaj sepse duan të vendosin rregulla. Duhet të kemi rregulla për këtë e atë. Sa herë që dikush përmend rregulla, ne i themi, "Kisha jonë është familje, nuk është institucion. A do vendosje rregulla të tilla në familjen tënde? Rregulli i parë në kishën tonë është të kemi dashuri pa kushte për çdo person, të pranohet pa kushte çdo person, të shkojmë aty ku është nevoja, të shkojmë mes për mes aty ku është nevoja."

Jezusi u tha: "Ju rrini e diskutoni se kush ka pagëzuar më shumë, kush ka bërë më shumë bujë, rrini e merruni me detaje të kota e pa lidhje, por unë po iki për vete, sepse kam punë për të bërë." Jezusi gjithmonë u largohej fetarëve dhe shmangej hipokriteve, duke shkuar drejt njerëzve që kishin më shumë nevojë.

Nëse ti je i lënduar sot, nëse situata ku ndodhesh është e komplikuar, nëse je rrethuar me njerëz që nuk të kuptojnë, ta dish që ti nuk je rastësisht këtu. Perëndia ka diçka për të thënë për ty sot. Ai do që ti ta përjetosh, ta njohësh, të afrosh më shumë me Të, sepse Ai të do pa kushte, të pranon pa kushte.

A është bërë kurioz ndonjëri nga ju, kush është ky person kaq i rëndësishëm në Samari që Jezusi po shkon për ta takuar? Vendi më i keq në atë kohë; do jetë kryetari i bashkisë, apo kryeministri i Samarisë? Jo, do jetë ndonjë drejtor dogane? Jo, do jetë ndonjë shef i madh, ndonjë pronar ndërtimesh për të bërë ndonjë ndërtesë të madhe? Kush është vallë?

Gjoni 4:5-6 *Arriti, pra, në një qytet të Samarisë që quhej Sihar, afër tokës që Jakobi i kishte dhënë Jozefit, birit të vet.*

Por aty ishte pusi i Jakobit. Dhe Jezusi, i lodhur nga udhëtimi, u ul pranë pusit; ishte rreth orës së gjashtë.

(Më pëlqen kjo pjesë: “Jezusi ishte i lodhur”, sepse tregon që Jezusi ishte 100% Perëndi dhe 100% njeri në të njëjtën kohë. Kjo do të thotë që Ai mund të na kuptojë, sepse ishte njeri vetë. Kur jam i lodhur, kujtoj që edhe Ai lodhej; kur ndjej tundim, kujtoj që edhe Ai u tundua; kur ndihem vetëm, kujtoj që edhe Ai u ndje i vetëm; kur ndjej nevojë për çlodhje, kujtoj që edhe Ai shkonte diku për të pushuar.)

U ul dhe priti që të vinte dikush. Dhe ky dikush që vjen tani, Jezusi pati me të bisedën më të gjatë që gjendet në Shkrim.

Gjoni 4:7 *Një grua nga Samaria erdhi të nxjerrë ujë. Dhe Jezusi i tha: "Më jep të pi",*

Çdo Judeu do t’i kishte ikur truri po të lexonte këtë gjë, për dy arsye:

1. Ishte grua. Asnjë burrë jude nuk fliste me gratë; gratë ishin pjesë e nënvlerësuar e shoqërisë dhe nuk flitej me to.

2. Një grua samaritane. Dhe ai po flet me të. Shumica e burrave judenj as e shikonin në sy një grua samaritane, e jo më ta flisnin me të. Kjo ishte skandaloze: Jezusi po flet me një grua dhe ajo është samaritane.

Gjoni 4:7-9 *Një grua nga Samaria erdhi të nxjerrë ujë. Dhe Jezusi i tha: "Më jep të pi",*

sepse dishepujt e vet kishin shkuar në qytet për të blerë ushqime.

Por gruaja samaritane i tha: "Po qysh, ti që je Jude kërkon të pish prej meje, që jam një grua samaritane?" (Sepse Judenj të nuk shoqërohen me Samaritanët).

Jezusi nuk është se thjesht kishte nevojë për ujin e saj, sepse Ai është Zoti, por kishte diçka më të madhe për t’i dhënë asaj.

Gjoni 4:10 *Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Po ta njihje ti dhuratën e Perëndisë dhe kush është ai që të thotë: "Më jep të pi!", ti vetë do të kërkoje nga ai dhe ai do të jepte ujë të gjallë".*

A e ke parasysh kur e prek dikë në tela dhe bëhet si gjeli, “Po ti a e di se kush jam unë? Ti s'më njeh se kush jam unë.” Por Jezusi mund ta thoshte këtë: “A e di se kush jam unë?” Jezusi mund të kishte treguar fuqinë e tij siç bëri Moisiu me ujin, dhe uji do të dilte përpjetë madje. Por Ai kishte diçka për t’i dhënë asaj: ujin e gjallë. Megjithatë, ajo nuk po e kapte fare se ku donte të dilte Jezusi, dhe çfarë kishte për t’i dhënë.

Gjoni 4:11 *Gruaja i tha: "Zot, ti nuk ke as kovë për të nxjerrë dhe pusi është i thellë; nga e ke, pra, atë ujë të gjallë?"*

Tani, nëse je para Jezusit dhe i thua, "Ti nuk ke as kovë," po gabon.

E di pse? Sepse ia thanë edhe një herë tjetër Jezusit të njëjtën gjë, kur Ai ishte para një turme me 5 mijë burra, pa llogaritur femijët dhe gratë. Jezusi tha, “Sillni atë që keni: 5 buke dhe 2 peshq.” Dhe ai i shumoi aq sa të hanin të gjithë dhe të mbetej edhe për të marrë me vete, duke mbetur 12 kosha me teprica. Disa gra ndoshta morën diçka me vete në qese, si pas dasmës, e ke parasysh.

Sepse kur ke Jezusin, ke çdo gjë që të duhet!

Ajo mori kovën dhe shkoi te pusi në mesdite, sepse nuk donte të bisedonte me njeri. Në mesditë, asnjëri nuk shkonte në pus për të marrë ujë, sepse ishte shumë vapë; ose shkonte në mëngjes herët ose në mbrëmje, por jo në mesdite. Por asaj nuk ia merrte mendja kurrë se aty do të takonte Jezusin.

Gjoni 4:12 *Vallë je më i madh se Jakobi, ati ynë, qe na dha këtë pus dhe piu prej tij ai vetë, bijtë e tij dhe bagëtitë e tij?"*

Jezusi mund të kishte thënë: “Motra, unë jam krijuesi. Jakobin dhe bijtë e tij i kam krijuar, meqë ra fjala.” Por Jezusi thotë:

Gjoni 4:13-14 *Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Kushdo që pi nga ky ujë, do të ketë përsëri etje, por kush pi nga uji që do t'i jap unë nuk do të ketë më kurrë etje përjetë; por uji që unë do t'i jap do të bëhet në të një burim uji që gufon në jetë të përjetshme".*

Jezusi i tha: “Ti po mendon për kovën që s’kam, por unë po të them se unë do të të bëj diçka në ty, që do të jetë burim uji përjetë.”

Ajo erdhi te pusi me kovë në dorë për të mbushur ujë, por gjeti një pus që s’kishte nevojë fare për kova. Jezusi ishte pusi me ujë të gjallë, të freskët përjetë.

Kush është kjo grua, kush është ky njeri që Biri i Perëndisë, Perëndia i mishëruar, rri dhe pret që të vijë ajo? Kush je ti, sa i rëndësishëm je ti, që Perëndia të presë ty dhe të takohet me ty?

Ne shpesh e kemi mendjen te kovat, kërkojmë të gjejmë kohë të tjera, kova të reja, të mira. "Nuk jam i kënaqur nga jeta, nuk jam i ngopur, më duhet një kovë e re, një kovë më e fortë, një kovë më e madhe që të shuaj etjen time. Po të kisha një grua tjetër, po të kisha një burrë tjetër, po të isha në një shkollë tjetër, po të isha në një punë tjetër, po të isha në një familje tjetër, te kisha një të dashur tjetër..."

Jezusi thotë: "Kjo gjë nuk ka lidhje me kovat!" Kur do e kuptosh se arsyeja pse nuk je i kënaqur nuk vjen duke ndryshuar kovat, por gjendet në faktin që po qëndron në pusin e gabuar? Po kërkon të mbushesh dhe të kënaqesh në vendin e gabuar. Jezusi është pusi i vërtetë!

Gjoni 4:15 *Gruaja i tha: "Zot, më jep këtë ujë, që unë të mos kem më etje dhe të mos vij këtu të nxjerr ujë!"*

Por ajo ende nuk e kishte kuptuar krejtësisht atë që po thoshte Jezusi. Ajo kishte mendjen te kovat, te uji fizik që ajo mendonte se do ta ndihmonte. Jezusi, duke parë se ajo nuk po arrinte ta kuptonte plotësisht, vendosi të fliste më hapur dhe më troç.

Gjoni 4:16 *Jezusi i tha: "Shko thirre burrin tënd dhe eja këtu"*

Kjo duket si ftesë vlerësimi, "Dua të takoj burrin tënd." Por situata e saj ishte goxha e komplikuar në fakt.

Gjoni 4:17 *Gruaja u përgjigj dhe i tha: "Unë nuk kam burrë". Jezusi i tha: "Mirë the: "Nuk kam burrë",*

Jezusi i tha: "Ke të drejtë. Nuk ke burrë."

Gruaja mendoi: "Ufff, shqyr që ia hodha, më duket se e hëngri ky. Unë prandaj vij këtu në mesditë, që të mos flas me njeri për jetën time personale."

Gjoni 4:18 *sepse ti kishë pesë burra dhe ky që ke tani nuk është burri yt; për këtë ke thënë të vërtetën!"*

Jezusi nuk e la këtë grua të ikte, por e ndoqi, e preku dhe i zbuloi një pjesë të jetës që ajo s'donte t'i tregonte kujt. "Ti s'ke lënë gjë pa provuar në jetë, por

prapë s'je ngopur, je akoma e etur. Je akoma copë copë. Sepse nuk është vetëm aq jeta.”

Të njëjtën gjë na thotë edhe ai sot: ti po provon lloj-lloj gjërash në jetë, por akoma s'je i kënaqur, akoma s'je i lehtësuar, s'je i ngopur. Pse jo?

Jezusi thotë: “Ti po mbush ujë në puse të gabuar. Nuk po mbushesh me të, por po mbush jetën me lloj gjërash të tjera.”

Si reagoi gruaja?

Gjoni 4:19-20 *Gruaja i tha: "Zot, po shoh se ti je një profet.*

Etërit tanë adhuronin mbi këtë mal, dhe ju thoni se në Jeruzalem është vendi ku duhet të adhurojmë".

Çfarë po bën ajo? Po ndryshon temë. Ky burri te pusi ka hapur një temë që ajo s'do të flasë, kështu që ndryshon muhabet.

Kur dikush na prek atje ku na dhemb, kështu bëjmë edhe ne, ndryshojmë temë.

Kur Zoti prek aty ku dhemb, nuk e largojmë muhabetin, ndryshojmë temë.

Gjoni 4:21 *Jezusi i tha: "O grua, më beso: vjen ora që as mbi këtë mal as në Jeruzalem nuk do të adhuronin Atin.*

Jezusi i tha, “I kam dëgjuar të gjitha diskutimet e kishave, llojet e adhurimit, cili është më i bukur, cili është më i mirë. Të gjithë e keni gabim, boll u lodhët duke krahasuar veten me njëri-tjetrin. Unë kam qenë në qiell, unë e di se cili është adhurimi që do jetë në qiell, dhe e di se kush do jetë në qiell me mua dhe kush jo.”

Gjoni 4:22-23 *Ju adhuronin atë që s'e njihni; ne adhurojmë atë që njohim; sepse shpëtimi vjen nga Judenjtë.*

Por vjen ora, madje ajo ka ardhur, që adhuruesit e vërtetë ta adhurojnë Atin në frymë dhe në të vërtetën, sepse të tillë janë adhuruesit që kërkon Ati.

Jezusi tha, “Jam lodhur me shtirjet e tua, jam lodhur me ardhjet e tua në kishë sa për sy e për faqe, jam lodhur duke ju parë që thoni fjalë të bukura me gojë, por me veprime nga ana tjetër bëni të kundërtën.

Unë dua ta bëjmë ndryshe, unë dua të vij në jetën tënde, Krishti në ty, brenda teje. Unë dua të jem qendra e jetës tënde, qendra e prioriteteve të tua. Unë dua dikë që më adhuron në frymë dhe në të vërtetë.

Nuk dua që të jesh i përsosur, nuk dua që ti të dish të gjitha pyetjet, unë dua që ti të jesh i sigurt. Unë dua që të kuptosh nevojën për mua, dua që ta hapësh zemrën për mua, dua që të ndalosh së kërkuari puse ku e ku të mbushësh koven, dua që të vish te unë dhe të mbushesh me mua, sepse unë kam ujë të gjallë, unë jam uji i gjallë që të freskon çdo ditë, që të ngop çdo ditë.”

Ndoshta ti ke menduar se ti je duke kërkuar Perëndinë, por në të vërtetë Ai është duke të kërkuar ty. Ai erdhi te pusi për ty, Perëndia i gjithë botës erdhi në tokë për ty, për të gjetur dhe për të shpëtuar ty.

Gjoni 4:24-26 *Perëndia është Frymë, dhe ata që e adhurojnë duhet t'a adhurojnë në frymë dhe në të vërtetën".*

Gruaja i tha: "Unë e di se do të vijë Mesia, që e quajnë Krisht; kur të ketë ardhur, ai do të na kumtojë çdo gjë".

Jezusi i tha: "Unë jam, ai që po të flet!"

Jezusi i tha, "Unë jam Ai." Jezusi po i thotë dikujt këtu sonte, "Unë Jam Ai." Unë jam Pusi, Unë jam i vërteti, Unë jam Ai që ke qenë duke kërkuar. Ato që ti nuk e ke arritur me gjithë mundimet e tua, mund ta jap Unë, sepse Unë Jam Ai. Kur ti më ke Mua, ke çdo gjë, sepse Unë jam gëzimi yt, paqja jote, antistresi yt, burimi i energjisë tënde, çlodhja jote, e ardhmja jote. Unë jam gjithçka për ty. Unë Jam Ai.

Gjoni 4:27 *Në këtë moment erdhën dishepujt e tij dhe u mrekulluan që po fliste me një grua; por asnjë nuk i tha: "Çfarë do?" ose: "Pse po flet me të?"*

Vargu kyç : **Gjoni 4:28** *Atëherë gruaja e la kovën e saj dhe u kthye në qytet dhe u tha njerëzve:*

Personi që ajo takoi te pusi ishte më i rëndësishëm sesa uji që ajo donte të nxirrte nga pusi.

Shkoi t'u tregonte njerëzve, të cilëve ajo mundohej t'i shmangte, shkoi te këta njerëz dhe u tha:

Gjoni 4:29 *"Ejani të shikoni një njeri që më ka thënë gjithçka kam bërë; vallë mos është ky Krishti?"*

Ajo akoma nuk ishte e sigurt, por mori guxim dhe la kovën, dhe shkoi t'u fliste të tjerëve.

Vargu më poshtë tregon që Perëndia përdor njerëzit që s'të merr mendja për të sjellë të tjerë te vetja.

Gjoni 4:30 *Dolën, pra, nga qyteti dhe erdhën tek ai.*

Ajo erdhi te pusi, por takoi një pus tjetër, dhe më e bukura, ajo u kthye në një pus vetë.

Jezusi është i tillë për secilin prej nesh, ai të ka parë, ai të njeh, ai bëhet copash për ty.

Ai do që pimë nga Ai, sepse Ai është Ujë i gjallë, që na transformon.

Le të lutemi.

Lutja e shpëtimit.